

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 10-117

10-117

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VAN DISCIPLINE IN HET RECHTSGEBIED VAN HET GERECHTSHOF ARNHEM

Inzake:

klager

wonende te [woonplaats]

tegen:

verweerster

advocaat te [plaats]

1.

Klager heeft zich bij brief d.d. 12 september 2009 beklaagd over verweerster. Na onderzoek van de klacht door mevrouw mr. M.H. Blokvoort, lid van de Raad van Toezicht in het arrondissement Almelo, is de klacht en het klachtdossier bij brief d.d. 16 augustus 2010 ter kennis van de raad gebracht. De klacht is op 18 augustus 2010 door de raad ontvangen.

2.

Klager is door zijn ex-partner aangesproken tot vergoeding van immateriële schade, € 2.500,-. De grondslag: klager had naaktfoto's van mevrouw verspreid. Klager werd ter zitting bijgestaan door verweerster.

In de procedure waarin klager tot schadevergoeding werd aangesproken vond op [...] 2008 een comparitie van partijen plaats. Daar zijn toen afspraken gemaakt en deze resulteerden in een vaststellingsovereenkomst. Op grond daarvan dient klager aan mevrouw

€ 1.750,- te betalen in termijnen van € 30,- per maand. De wederpartij zag daarbij af van het meerdere en van vergoeding van haar proceskosten.

3.

De klacht is dat verweerster klager onder druk heeft gezet om deze overeenkomst aan te gaan. Klager vindt (verder) dat hij niet is gehouden schadevergoeding te betalen omdat hij voor hetzelfde handelen ook al een werkstraf van 80 uur heeft gekregen.

4.

Op de klacht kan door de voorzitter worden beslist.

De klacht is kennelijk ongegrond. Dat klager voor zijn handelen is bestraft staat en stond er niet aan in de weg dat zijn ex-partner hem (alsnog) aansprak tot schadevergoeding. In veel strafzaken is de uitkomst zelfs dat zowel straf wordt opgelegd (aan de veroordeelde) als schadevergoeding wordt toegekend aan het slachtoffer. Dat is hier blijkbaar niet gebeurd. Het slachtoffer heeft hier de civielrechtelijke weg gevolgd en dat stond haar vrij. De vraag of de foto's in kwestie al dan niet met goedvinden van de ex-partner van klager gemaakt zijn is – na de vaststellingsovereenkomst – eigenlijk niet meer van belang en die vraag gaat er aan voorbij dat de vordering ter vergoeding van

de schade was gebaseerd op het feit dat klager deze foto's had verspreid en daarvoor zullen die foto's niet bedoeld zijn geweest.

Het is niet onjuist geweest dat verweerster het feit dat klager al een straf opgelegd had gekregen niet heeft opgeworpen of overeind gehouden als een beletsel tegen de aanspraak op schadevergoeding van de ex-partner van klager. Dat zou een kansloos verweer zijn geweest dat het risico van een veroordeling in de proceskosten alleen maar groter zou hebben gemaakt.

5.

Feitelijk is niet komen vast te staan dat sprake is geweest van ongeoorloofde druk van verweerster op klager om met dit schikkingsresultaat akkoord te gaan. De uitkomst van deze schikking en de omstandigheid dat deze schikking ten overstaan van de rechtbank werd bereikt, maken dat hoogst onaannemelijk. Op grond waarvan, waarom, daar desalniettemin anders over gedacht zou moeten worden is niet uitgewerkt en aanwijzingen daarvoor ontbreken.

HET VOORGAANDE LEIDT TOT DE VOLGENDE BESLISSING:

De klacht van klager tegen verweerster is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 10 september 2010 door mr. B.P.J.A.M. van der Pol, voorzitter van de raad van discipline in het Rechtsgebied van het Gerechtshof te Arnhem, en in afschrift verzonden op 14 september 2010.

voorzitter